

2. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως συμβαλλόμενο μέρος της Συμβάσεως για τη βιολογική ποικιλομορφία και βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 5, ΣΕΕ, οφείλει να στηρίζει τη διατήρηση της βιοποικιλότητας στον πλανήτη. Ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα επηρεάσει δυσμενώς τις προσπάθειες για τη διατήρηση της φυτικής βιοποικιλότητας, παραβιάζοντας, επομένως, την ανωτέρω διεθνή υποχρέωση.
3. Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το προσβαλλόμενο μέτρο στηρίζεται αποκλειστικά στο άρθρο 192, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Κατά πάγια νομολογία η νομική βάση μιας πράξεως πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία που μπορούν να ελεγχθούν δικαστικά. Ο επίμαχος κανονισμός έπρεπε να στηριχθεί στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που με αυτόν επιδιώκεται να θεσπιστούν μέτρα συμμορφώσεως των χρηστών στην εσωτερική αγορά της ΕΕ. Η επιλογή της νομικής βάσεως έχει συνέπειες στο περιεχόμενο της πράξεως, δεδομένου ότι οι σκοποί για τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι νομικές βάσεις διαφέρουν εντελώς μεταξύ τους, επηρεάζοντας έτσι ουσιωδώς τη νομοθετική διαδικασία.
4. Με τον τέταρτο λόγο της προσφυγής προβάλλεται ότι ο κανονισμός παραβιάζει προδήλως την αρχή της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, διότι: πρώτον, στην αξιολόγηση των επιπτώσεων δεν υπήρχε σύνδεση μεταξύ των ποσοτικών στοιχείων και των συμπερασμάτων, τα οποία στηρίζονταν αποκλειστικά σε «ποιοτικά» επιχειρήματα· δεύτερον, είναι πρόδηλο ότι δεν έλαβε υπόψη τις σοβαρές και διακριτές επιπτώσεις στον τομέα της δημιουργίας νέων ποικιλιών, δεδομένου ότι οι γενετικοί πόροι βρίσκονται στον πυρήνα του τομέα αυτού και δεν αποτελούν απλώς ένα παρεπόμενο τμήμα των δραστηριοτήτων του· τρίτον, ο κανονισμός επιβάλλει προδήλως δυσανάλογους περιορισμούς του άρθρου 16 του Χάρτη της ΕΕ· τέταρτον, επιβάλλει *de facto* μόνιμη υποχρέωση του τομέα δημιουργίας νέων ποικιλιών να καταγράφει και να διατηρεί πληροφορίες για τη δραστηριότητά του· τέλος, υπάρχει η δυνατότητα να ληφθούν λιγότερο επαχθή μέτρα, όπως καταδεικνύει η «διεθνής συνθήκη σχετικά με τους φυτογενετικούς πόρους για τη διατροφή και τη γεωργία».
5. Με τον πέμπτο λόγο της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός προκαλεί νομική αβεβαιότητα για τους δημιουργούς νέων ποικιλιών, διότι: πρώτον, το πεδίο εφαρμογής του εξαρτάται από το κατά πόσον τα κράτη θα επιλέξουν να ασκήσουν κυριαρχικά δικαιώματα επί των γενετικών πόρων· δεύτερον, στηρίζεται σε ανοικτούς ορισμούς που δεν επιτρέπουν να κριθεί αν κάποιος γενετικός πόρος θεωρείται ότι έχει «χρησιμοποιηθεί»· τρίτον, εξαιτίας της ανοικτής του ερμηνείας είναι πιθανή η *de facto* αναδρομική του εφαρμογή· τέλος, η ανάπτυξη των καλύτερων πρακτικών απλώς «δύνανται» να μειώσει τον κίνδυνο μη συμμορφώσεως των χρηστών που υπάγονται στο προσβαλλόμενο μέτρο.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1994 για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1).

Προσφυγή της 28ης Ιουλίου 2014 — ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-560/14)

(2014/C 388/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV (Hoorn NH, Κάτω Χώρες)· Agriom BV (Aalsmeer, Κάτω Χώρες)· Agrisemen BV (Ellewoutsdijk, Κάτω Χώρες)· Anthura BV (Bleiswijk, Κάτω Χώρες)· Barenbrug Holding BV (Oosterhout, Κάτω Χώρες)· De Bolster BV (Epe, Κάτω Χώρες)· Evanthia BV (Hoek van Holland, Κάτω Χώρες)· Gebr. Vletter & Den Haan VOF (Rijnsburg, Κάτω Χώρες)· Hilverda Kooij BV (Aalsmeer, Κάτω Χώρες)· Holland-Select BV (Andijk, Κάτω Χώρες)· Könst Breeding BV (Nieuwveen, Κάτω Χώρες)· Koninklijke Van Zanten BV (Hillegom, Κάτω Χώρες)· Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV (Emmeloord, Κάτω Χώρες)· Kwekerij de Wester-Bouwing BV (Rossum, Κάτω Χώρες)· Limgroup BV (Horst aan de Maas, Κάτω Χώρες)· και Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (Amsterdam, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι P. de Jong, P. Vlaemminck και B. Van Vooren, δικηγόροι)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή·

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 511/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με τα μέτρα συμμόρφωσης των χρηστών βάσει του πρωτοκόλλου της Ναγκόγια για την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και τον δίκαιο και ισότιμο καταμερισμό των οφελών που απορρέουν από τη χρησιμοποίησή τους στην Ένωση (ΕΕ L 150, σ. 59), και
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι είναι όμοιοι ή παρεμφερείς με όσους προβάλλονται στην υπόθεση T-559/14, *Ackermann Saatzucht* κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου.

Προσφυγή της 27ης Αυγούστου 2014 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-636/14)

(2014/C 388/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την προκήρυξη κενής θέσεως όσον αφορά τη θέση διευθυντή του Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (Λουξεμβούργο), Ομάδα καθηκόντων AD, βαθμός 14 (COM/2014/10356), η οποία δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 17ης Ιουνίου 2014, C 185 Α·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της προκηρύξεως κενής θέσεως, καθόσον οι υποψηφιότητες θα πρέπει να υποβληθούν υποχρεωτικά στην αγγλική, τη γαλλική ή τη γερμανική γλώσσα.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 18 ΣΛΕΕ και του άρθρου 24, παράγραφος 4 ΣΛΕΕ, του άρθρου 22 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και του άρθρου 1δ, παράγραφος 1 και 6, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (το οποίο έχει εφαρμογή κατ' αναλογία και στην περίπτωση του έκτακτου προσωπικού και στο οποίο παραπέμπει η προσβαλλόμενη προκήρυξη θέσεως)..
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι με την προκήρυξη, καθόσον αυτή παρέπεμπε στον ιστότοπο της Επιτροπής που περιελάμβανε δεσμευτικούς κανόνες, επιβλήθηκε στους υποψηφίους να υποβάλουν υποχρεωτικά το βιογραφικό σημείωμά τους και την επιστολή εκδήλωσης ενδιαφέροντος στην αγγλική, τη γαλλική ή τη γερμανική γλώσσα και όχι σε οποιαδήποτε από τις γλώσσες της Ένωσης.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της καλόπιστης συνεργασίας (άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ).
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, κατά τη διαδικασία εκδόσεως της επίμαχης προκηρύξεως θέσεως, μολονότι η Επιτροπή διαβεβαίωσε επισήμως την Ιταλική Δημοκρατία ότι θα αρθεί η ως άνω γλωσσική διάκριση, υιοθέτησε εντούτοις αντίθετη συμπεριφορά κατά την κατάρτιση της προκηρύξεως και την προπαρασκευή των κανόνων λειτουργίας του ιστοτόπου στον οποίον παραπέμπει η προκήρυξη για την υποβολή των υποψηφιοτήτων.